

Sygn. akt V KZ 54/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie oskarżonego **T. Z.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 13 grudnia 2021 r.
oskarżyciela posiłkowego
na zarządzenie upoważnionego sędziego
z dnia 6 października 2021 r., VII Ka (...)
o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem upoważniony sędzia odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez oskarżyciela posiłkowego jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, albowiem oskarżyciel posiłkowy nie zaskarżył skutecznie wyroku Sądu pierwszej instancji, zaś orzeczenie to utrzymał w mocy Sąd odwoławczy.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł oskarżyciel posiłkowy. W treści pisma wnosił o to, by „Sąd Najwyższy przyjrzał się całej procedurze jaka w tej sprawie zaistniała nieprzyjęcie mojej apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji i teraz kasacji uniemożliwia mi się skutecznie drogę odwoławczą, łamią obowiązujące prawo” (błędy językowe pominięto).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie nie jest zasadne i nie mogło prowadzić do uchYLENIA zaskarżonego zarządzenia, co otworzyłoby oskarżycielowi posiłkowemu dalszą drogę procedowania w związku z wniesioną przez niego kasacją. Rację ma sędzia, który wydał zaskarżone zarządzenie, wskazując, że ustawodawca uzależnił dostępność dla strony kasacji od uprzedniego zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji apelacją albo – przy braku takiego zaskarżenia – zmianą takiego orzeczenia przez sąd odwoławczy na niekorzyść nieskarżącej strony.

W niniejszej sprawie mamy właśnie do czynienia z taką sytuacją. Oskarżyciel posiłkowy nie zaskarżył bowiem skutecznie wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 7 lipca 2020 r., II K (...) (w stosunku do wniesionej w tej sprawie przez oskarżyciela posiłkowego apelacji wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia – zarządzenie z dnia 12 października 2020 r., które zostało następnie utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w Z. – postanowienie z dnia 20 stycznia 2021 r., VII Kz (...)). Sąd odwoławczy nie zmienił też zaskarżonego wyroku na niekorzyść oskarżyciela posiłkowego, albowiem utrzymał w mocy wydany w pierwszej instancji wyrok uniewinniający.

Wobec tego, z uwagi na treść art. 520 § 2 k.p.k., kasacja oskarżyciela posiłkowego jest niedopuszczalna z mocy prawa i należało odmówić jej przyjęcia, bez podejmowania dalszych kroków związanych z wzywaniem strony do uzupełnienia jej braku poprzez wniesienie kasacji sporządzonej i podpisanej przez adwokata albo radcę prawnego. Na marginesie wskazać także trzeba, że powyższego ograniczenia nie stosuje się w wypadku uchybień wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 520 § 3 k.p.k.). Jednak takie nie tylko nie zostały zgłoszone w kasacji oskarżyciela posiłkowego, ale nie występują w sprawie.

W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie, jako odpowiadające prawu, należało utrzymać w mocy.